

fuldhed kan ikke blive ved. Selv om man spørger Regeringen, faar man intet at vide. Jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister, er han nu enig med Konseilspræsidenten? Vi have tidligere hørt den højtærede Konseilspræsident tage Forbehold paa Landbrugsministerens Vegne. Dette Forbehold er nu faldet bort. Er Landbrugsministeren nu enig i, at det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) indtager, er en Fare for vort Land, eller er han enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing og altsaa fuldkommen i Strid med den højtærede Konseilspræsident paa det Spørgsmaal, som er Regeringens Kabinets-spørgsmaal? Maa vi dog ikke faa politisk Klarhed over det Spørgsmaal?

Parkov: Der laa ikke i mine Bemærkninger nogen som helst Tvivl i den af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) antydede Retning. Der laa i dem kun en Tilkendegivelse af, at det er mig bekendt, at der baade indenfor det radikale Venstre og indenfor det socialdemokratiske Parti findes Mænd, som se paa samme Maade som vi paa Spørgsmaalet om denne Sags Ordning af Hensyn til Landets Fremtid. (*Stemmer: Nævn Navnene!*). Nævne Navne skal man ikke.

Slengerik: Jeg hører, at der bliver rettet Opfordring til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) om at nævne Navnene paa de Mænd indenfor det radikale Parti, der ere enige med ham i hans Opfattelse af Forsvarssagen. Det ærede Medlem svarer: Nævne Navne skal man ikke. Vilde det ikke være nok saa heldigt at lade være med at fremsætte en saadan Antydning, naar man ikke er villig til at bevise, at den er rigtig. (*Ellinger: Udenfor Rigsdagen findes der saadanne Mænd*). Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) skulde ikke gøre Sagen værre ved at komme sin Partifælle til Hjælp, jeg tror ikke, han kan klare Sagen alligevel. (*Ellinger: Der er Masser af radikale, som ere enige med os! Birck: Georg Brandes!*). Georg Brandes ved jeg ikke af er Medlem af det radikale Parti her i Danmark. Nej, vi tale om Partifæller. Jeg tror godt, at det ærede Medlem fra Frederiksværk ikke har i den Grad Orden paa, hvem der er hans Partifæller, men det er, fordi det er saa store Masser. Vi andre, der ikke ere flere, end vi ere, have — endnu — nogenlunde Rede

paa, hvem der er vore Partifæller, og hvem ikke.

Jeg vilde gerne gøre nogle Bemærkninger til forskellige af de ærede Talere, der have haft Ordet, efter at jeg sidst har talt her ved anden Behandling. Jeg vil først rette en Række Bemærkninger til den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister. Den højtærede Konseilspræsident sagde, da han begyndte sin Tale i Forgaars, at han kunde anerkende, at der var Konsekvens i Socialdemokratiets Forslag, derimod havde han ikke den aller-ringeste Anerkendelse for det radikale Venstres Forslag. Ja, jeg forstaaer saa godt dette; det er noget ganske typisk, som man træffer paa ofte hos dem, der omvende sig fra et Standpunkt til et andet, at det Standpunkt, de have mindst tilovers for, er det, de selv have forladt. Derfor er det ganske rimeligt og antagelig i fuld Overensstemmelse med, hvad Konseilspræsidenten mener, at han ikke har den ringeste Anerkendelse tilovers for det radikale Venstres Standpunkt. Den højtærede Konseilspræsident har for ikke saa forfærdelig længe siden selv erkendt, at han ønskede en Nedgang af Militæruddgifterne, han har tilhørt et Parti, der har bekæmpet Københavns Befæstning baade til Land- og Søsiden. Nu er han gaaet bort fra dette Standpunkt og finder nu, det er det mest meningsløse af alle Standpunkter. Det er noget, det ikke er specielt for den højtærede Konseilspræsident, men typisk for alle, der have skiftet politisk Standpunkt.

Den højtærede Konseilspræsident mener, at det er Spild af Tid og Penge, naar vi fra vor Side ville ofre 11—12 Mill. Kr. om Aaret og 6,000 unge Menneskers Arbejdstid til en Ordning af vort Forsvarsvæsen, der kun har Opretholdelsen af vort Lands Neutralitet for Øje. Men jeg skal sige til den højtærede Forsvarsminister, at naar vi med dette Forslag kunne naa dette Formaal, saa mene vi, at saa er virkelig den Tid, som de unge Mennesker skulle ofre, eller de Penge, som Statskassen skal ofre, ikke spildte, saa er der akkurat betalt lige netop det, der skal betales, saa have vi opnaaet for Pengene netop det, vi have ønsket at opnaa, hverken mere eller mindre.

Den højtærede Minister mente, vi stillede den Fordring, at Regeringen skulde kunne bevise, at den med sit Militærvæsen kunde værne Landets Neutralitet. Nej, saamænd have vi ej stillet den Fordring.